

Ingekomen 26-2/19
Bijlage naar Saaw

| | AANTEKENEN PER POST | | PER FAX

Stichting Dorpsraad Wijk aan Zee
Gasthuisstraat 85
1949 BB Wijk aan Zee

Bestuursrecht Algemeen
en Belasting

bezoekadres
Simon de Vrieshof 1
2019 HA Haarlem

correspondentieadres
Postbus 1621
2003 BR Haarlem

datum	22 februari 2019	Verzenddatum 22 FEB. 2019
onderdeel	Zittingsfase bestuur Haarlem	
contactpersoon	mevr S.J.W. Wijker-Cornelissen	
doorkiesnummer	(088) 361 11 75	
ons kenmerk	zaaknummer HAA 18 / 4410 WABOM V00	
uw kenmerk		
bijlage(n)		
nummer afdeling	(088) 361 01 32/34	
onderwerp	het beroep van Stichting Dorpsraad Wijk aan Zee te Wijk aan Zee	

t (088) 361 11 75 Bestuurszaken
t (088) 361 11 78 Belastingzaken
f (088) 361 01 32 (Bestuursrecht)
f (088) 361 01 28 (Belasting)
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte heer/mevrouw,

Over het beroep met zaaknummer HAA 18 / 4410 WABOM V00 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft een of meer stukken aan het dossier toegevoegd. Ik stuur u hiervan een kopie.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend

de griffier

Opvragen op de
Rechtbank Noord-Holland
locatie Haarlem, Bestuur,

d.d. 21 FEB. 2019

Omgevingsdienst
noordzeekanaalgebied

st 100

Omgevingsdienst NZKG

Bezoekadres
Ebbewijk 31
1507 EA Zaandam

www.odnida.nl

Rechtbank Noord-Holland
Bestuursrecht Algemeen en Belasting
t.a.v. mevrouw B.M. Wessels/mevrouw C. Willems
Postbus 1621
2003 BR Haarlem

Betreft:

het beroep van de Inspecteur-Generaal Leefomgeving en Transport
en de Stichting Dorpsraad Wijk aan Zee;
Verweerschrift

Uw contactpersoon
mr. R.T. de Grunt

Doorkiesnummer
06-28998406

Kenmerk
8619933

Uw Kenmerk
HAA 18/4639 WABOA V00
HAA 18/4410 WABOM V00

Geacht college,

Naar aanleiding van uw verzoek om verweer in de beroepszaak met
de zaaknummers **HAA 18/4639 WABOA V00** en
HAA 18/4410 WABOM V00, berichten wij u hierbij -met excuus
voor de opgetreden vertraging- het volgende.

Verzonden

20 FEB. 2019

3SRRD7850960

1 Inleiding

Het beroep is ingesteld door de Inspecteur-Generaal Leefomgeving
en Transport (hierna: ILT) en de Stichting Dorpsraad Wijk aan Zee
(hierna: de Dorpsraad) en heeft betrekking op ons besluit van
4 september 2018 met zaaknummer 59662.

Bij dit besluit hebben wij voorschrift 1.3.12 van de voor Tata Steel
IJmuiden BV (hierna: Tata Steel) geldende revisievergunning
gewijzigd voor zover het de emissiecodes EL 15.6 en EL 15.7 betreft.
De wijziging vloeit voort uit de implementatie van BBT-conclusie 65
van de BREF IJzer en Staal. Deze BBT-conclusie heeft i.c. betrekking
op de zgn. windverhitters bij hoogoven 6 en hoogoven 7.

BBT-conclusie 65 bevat met de toepassing van de beste beschikbare
technieken (hierna: BBT) overeenkomende emissieniveaus voor SO₂,
stof en NO_x. De BBT betreft het verminderen van emissies door
ontzwaveld en ontstoft cokesovengas, ontstoft hoogovengas,
ontstoft oxystaalovengas en aardgas afzonderlijk of in combinatie te
gebruiken.

Concreet hebben wij bij het bestreden besluit een op BBT-conclusie 65 gebaseerde emissiegrenswaarde voor **SO₂** aan voorschrift 1.3.12 toegevoegd. De in het voorschrift opgenomen emissiegrenswaarde voor stof was reeds in overeenstemming met genoemde BBT-conclusie, zodat we deze niet aangepast hebben.

Het in de BBT-conclusie opgenomen emissieniveau voor **NO_x** bedraagt <100 mg/Nm³. In de revisievergunning was een waarde van 70 g/GJ verstoekt VHGO¹ opgenomen. Deze waarde komt overeen met een concentratie die varieert tussen de 160-170 mg/Nm³, en komt aldus niet overeen met het in BBT-conclusie 65 opgenomen emissieniveau. Wij hebben de waarde van 70 g/GJ verstoekt VHGO dan ook bij **hoogoven 6** vervangen door de op BBT-conclusie 36 gebaseerde emissiegrenswaarde van 100 mg/Nm³. Uit diverse onderzoeken blijkt deze waarde echter niet, of slechts tegen buitensporig hoge kosten, haalbaar bij **hoogoven 7**. Om die reden hebben wij voor de windverhitters bij deze hoogoven een daggemiddelde grenswaarde van 140 mg/Nm³ en een jaargemiddelde grenswaarde van 115 mg/Nm³ opgenomen.

Zowel het beroep van ILT als het beroep van de Dorpsraad heeft betrekking op de NO_x-grenswaarde bij hoogoven 7.

II Beroepsgronden

In het navolgende gaan wij in op de naar voren gebrachte beroepsgronden. Daarbij geven wij telkenmale na de samenvatting van de betreffende beroepsgrond, onze reactie dienaangaande weer.

1 Kosteneffectiviteit

Onderdeel 22 van het beroepschrift van ILT

Het is niet toegestaan om bij een (nationaal) besluit af te wijken van de met de toepassing van de BBT overeenkomende emissieniveaus, als dat louter gebaseerd is op een kosteneffectiviteitsberekening. De in de BBT-conclusies opgenomen maatregelen zijn immers reeds op Europees niveau doorgerekend op kosteneffectiviteit.

De opgelegde grenswaarde van 140 mg/Nm³ is alleen al vanwege de onjuiste kosteneffectiviteitsredenering in strijd met de wet.

Onze reactie

De stelling dat de in de BBT-conclusies opgenomen maatregelen al zijn doorgerekend op kosteneffectiviteit is op zichzelf juist. In het bestreden besluit wordt de kosteneffectiviteit van de in de BBT-conclusies opgenomen maatregelen (t.w. het afzonderlijk of in combinatie gebruiken van ontwaveld en ontstoft cokesovengas, ontstoft hoogovengas, ontstoft oxystaalovengas en aardgas) dan ook niet ter discussie gesteld.

Wél wordt in het bestreden besluit aangegeven, dat Tata Steel de in BBT-conclusie 65 genoemde maatregelen heeft getroffen, maar dat desondanks het met de BBT geassocieerde emissieniveau bij de windverhitters van hoogoven 7 niet wordt gehaald.

Tegen die achtergrond is onderzocht met welke extra maatregelen alsnog aan het met de BBT geassocieerde emissieniveau kan worden voldaan.

¹ Verrijkt hoogovengas, bepaald tijdens het stoken van de windverhitters

In dat kader is o.m. de plaatsing van een extra reducerende maatregel zoals een DeNOx-installatie onderzocht. Gebleken is dat een dergelijke installatie niet kosteneffectief is (de kosteneffectiviteit is hier wel een onderwerp van onderzoek omdat dit een *extra* NOx-reducerende maatregel betreft, die niet in de betreffende BBT-conclusie is genoemd). De plaatsing van een dergelijke installatie leidt tot **buitensporig hoge kosten** in verhouding tot de milieuvoordelen. Voor wat betreft de kosten verwijzen wij naar het gestelde op blz. 9 en 10 van het bestreden besluit onder het kopje *Nabehandelen van rookgassen door een DeNOx*. Voor wat betreft de milieuvoordelen verwijzen wij naar het gestelde op blz. 10 van het bestreden besluit onder het kopje *Conclusie NOx Hoogoven 7*. Ook hebben wij extra maatregelen in het verbrandingsproces in ogenschouw genomen, zoals *Getrapte verbranding en Verwijdering van de gebonden stikstof uit de brandstoffen* (zie op blz. 9 van het bestreden besluit). Deze maatregelen zijn echter alleen nog maar theoretisch van aard en kunnen zeker nog niet als BBT worden aangemerkt. Met gebruikmaking van de ons toekomende beoordelingsvrijheid hebben wij vervolgens met een beroep op artikel 5.5, zevende lid, van het Besluit omgevingsrecht een minder strenge emissiegrenswaarde voor de windverhitters van hoogoven 7 vastgelegd.

Met betrekking tot deze beroepsgrond verwijzen we verder nog naar onze reactie op zienswijze i op blz. 14 van het bestreden besluit.

2 Brandstofmix

Onderdeel 23, van het beroepschrift van ILT

De in BBT-conclusie 65 beschreven BBT betreft het toepassen van een brandstofmix die is samengesteld uit één of meer van vier met name genoemde brandstoffen.

In het bestreden besluit is echter alleen de bestaande brandstofmix (de inzet van hoogovengas) bij de windverhitters van hoogoven 7 als uitgangspunt genomen.

Ten onrechte zijn daarbij mogelijke andere varianten niet onderzocht. Er kan derhalve niet gesteld worden dat het voor Tata Steel onmogelijk is om bij de windverhitters van hoogoven 7 aan het met de toepassing van BBT overeenkomende emissieniveau voor NOx te voldoen.

Onze reactie

Wij merken allereerst op dat deze beroepsgrond nog niet eerder in de vorm van een zienswijze naar voren is gebracht. *o.k.*

Meer inhoudelijk merken wij op dat de bestaande brandstofmix tot stand is gekomen om een zo volledig mogelijke inzet van restgassen te bewerkstelligen:

Hoogovengas

Hoogovengas is altijd de basisbrandstof voor de windverhitters. Aanvulling met het hoogcalorische cokesovengas of aardgas is nodig om de gewenste calorische waarde te bereiken.

Meer cokesovengas

De inzet van meer cokesovengas bij de windverhitters betekent, dat het stookgasmengsel een hogere calorische waarde heeft dan nu het geval is. Als gevolg hiervan wordt de vlamtemperatuur hoger, ontstaat er meer thermische NOx en neemt daardoor de totale NOx-emissie toe. Bovendien bevat ook cokesovengas stikstofverbindingen die voor de vorming van NOx zorgen.

Verder moet het bespaarde hoogovensgas (bij de inzet van meer cokesovensgas) elders binnen de inrichting ingezet worden, zodat getotaliseerd de NOx-emissie zeker niet afneemt.

Meer oxystaalovensgas

De inzet van het laag calorische oxystaalovensgas is beperkt omdat het aanbod niet toereikend is.

Meer aardgas

Ook de inzet van aardgas zorgt voor een verhoging van de calorische waarde en dus de vorming van thermische NOx. Bovendien is het nationaal beleid om gebruik van aardgas te beperken.

Gezien het vorenstaande is de bestaande brandstofmix dus de meest optimale.

3 Verwijderingsrendement DeNOx-installatie

Blz. 1 en 2 van het beroepschrift van de Dorpsraad

In het bestreden besluit² is aangegeven dat een DeNOx-installatie niet kosteneffectief is. Daarbij is echter uitgegaan van een te laag verwijderingsrendement. Met een hoger verwijderingsrendement van 70% of meer zou een DeNOx-installatie wel degelijk kosteneffectief kunnen zijn. Een dergelijke installatie zou vervolgens bij onderhoud en stilstand van hoogoven 7 ingebouwd kunnen worden.

Onze reactie

Een rendement van 70% is gangbaar voor een DeNOx-installatie bij een energiecentrale. Op blz. 10 van het bestreden besluit hebben wij echter reeds aangegeven dat voor een windverhitter een DeNOx-installatie echter een nog niet bewezen techniek is, waarbij de grote onzekerheid bestaat uit het feit dat het te reinigen volume zeer variabel is en de temperatuur hierbij sterk varieert. Door de genoemde variaties in debiet en temperatuur zal het rendement bij een windverhitter naar verwachting tussen de 40 en 65% liggen. De werking van een DeNOx heeft het hoogste rendement bij een stabiel proces (constant debiet en constante concentratie te verwijderen NOx). Door het proces bij de windverhitters wordt er tussen de 4 windverhitters veel geschakeld waardoor het volume en de concentratie NOx sterk fluctueert. De dossering van ammoniak moet hier telkens op worden aangepast waardoor de NOx-verwijdering een laag rendement heeft. Tevens ontstaat er ieder keer NH3-slib. Het is derhalve niet reëel om voor een DeNOx-installatie bij een windverhitter uit te gaan van een rendement van 70%.

4 Getrapte verbranding en verwijderen van de gebonden stikstof

Blz. 2 van het beroepschrift van de Dorpsraad

De mogelijkheid van getrapte verbranding en de mogelijkheid van het verwijderen van de gebonden stikstof uit de brandstoffen³, dienen in de vorm van een onderzoeksverplichting aan de vergunning te worden verbonden. Bij positieve onderzoeksresultaten dient de vergunning hierop aangepast te worden.

² Zie blz. 9 en 10

³ Zie blz. 9 van het bestreden besluit

Onze reactie

Getrapte verbranding

De mogelijkheid tot getrapte verbranding is onderzocht en beschreven in het rapport "NOx-vorming in windverhitters" door DNV-GL Oil&Gas, paragraaf 5.3.1. Met getrapte verbranding wordt ingegrepen in het (gehele) proces van de windverhitters. Hiervoor moet de hoogoven worden uitgezet en is een andere brandergeometrie vereist. Bovendien is het onzeker of hiermee de variaties in de concentratie gebonden stikstof in de brandstof volledig opgevangen kunnen worden en tegelijk voldaan kan worden aan de procesvereisten voor het hoogovenproces. Tegen deze achtergrond achten wij het opnemen van een onderzoeksverplichting naar getrapte verbranding niet aan de orde.

Verwijderen gebonden stikstof

Het verwijderen van gebonden stikstof is niet opgenomen in de BBT-conclusies. Door de grote volumes van de brandstof en de lage concentraties (ppm) van gebonden stikstof in de brandstoffen is het onwaarschijnlijk dat deze maatregel ook daadwerkelijk toegepast kan worden (hiervan zijn geen voorbeelden in de ijzer- en staalsector beschikbaar). Nader onderzoek achten wij dan ook geen reële optie.

5 NO, NOx en NO₂

Biz. 2 van het beroepschrift van de Dorpsraad

Het onderscheid dat in het bestreden besluit⁴ gemaakt wordt tussen NO en NO₂ is geen factor van betekenis in de milieubeoordeling. Het beleid is immers gericht op NOx (een optelsom van NO en NO₂). De uitleg over de lokale milieukwaliteit in Wijk aan Zee scheidt zo verwarring.

Onze reactie

De genoemde lokale milieukwaliteit heeft betrekking op de concentratie NO₂ in de buitenlucht. Hiervoor zijn in Europees verband zogenaamde luchtkwaliteitseisen geformuleerd. Voor NO₂ bedraagt deze eis 40 µg/m³ als jaargemiddelde. De luchtkwaliteit in de Dromd voldoet ruimschoots aan deze eis.

6 IPPC-richtlijn

Biz. 2 van het beroepschrift van de Dorpsraad

Het is onduidelijk of de artikelen 3 en 10 van de IPPC-richtlijn voor NOx in Wijk aan Zee niet worden overschreden en of hier aan getoetst is.

Onze reactie

Meer inhoudelijk merken wij op dat de IPPC-richtlijn sinds begin 2012 vervangen is door de Richtlijn Industriële Emissies (de RIE-richtlijn: 2010/75/EU). Artikel 3 (betreffende de fundamentele verplichtingen van de exploitant) van de IPPC-richtlijn komt overeen met artikel 11 van de RIE-richtlijn. Artikel 10 (betreffende de verhouding tussen de milieukwaliteitsnormen en de BBT) van de IPPC-richtlijn komt overeen met artikel 18 van de RIE-richtlijn. De RIE-richtlijn is per 1 januari 2013 verwerkt in de Nederlandse wet- en regelgeving, waaraan het bestreden besluit voldoet.

⁴ Zie blz. 10 en 14 van het bestreden besluit

7 NEC-doelstelling

Blz. 2 van het beroepschrift van de Dorpsraad

Het regeringsbeleid is er op gericht te komen tot een totale landelijke reductie van NO_x, zoals vastgelegd in de NEC-doelstelling. Tata Steel dient in dat kader niet alleen op lokaal niveau te voldoen aan de grenswaarden, maar tevens een bijdrage te leveren op landelijk niveau. Wat dat betreft is de door de ILT voorgestelde compensatiebenadering NO_x-reductie⁵ wel degelijk een goede optie die los moet worden gezien van de BBT-conclusies.

Onze reactie

De zgn. NEC-doelstelling richt zich primair op de EU-lidstaten. Als zodanig regardeert dit het bestreden besluit niet.

Zoals in het bestreden besluit reeds is aangegeven (zie onze reactie op zienswijze j op blz. 14) verdraagt een compensatiebenadering zich moeilijk met de implementatie van de BBT-conclusies.

8 Kosteneffectiviteitsberekeningen

Blz. 2 en 3 van het beroepschrift van de Dorpsraad

Door de onvolledigheid en mogelijke onjuistheid van de door Tata Steel aangeleverde kosteneffectiviteitsberekeningen kan de conclusie dat maatregelen niet kosteneffectief zijn, niet worden getrokken. In dat kader wordt o.m. gewezen op de in het bestreden besluit opgenomen reactie op de zienswijzen onder e en f.

Onze reactie

Zie primair onze reactie bij beroepsgrond 1 en 3.

Wij zien verder geen aanleiding om de juistheid en volledigheid van de door Tata Steel overgelegde gegevens in twijfel te trekken.

Verder kunnen wij de verwijzing naar de reactie op zienswijzen onder e en f niet plaatsen. Dit betreft onze reactie op de door andere partijen ingebrachte kostenberekening en heeft geen betrekking op de door Tata Steel overgelegde gegevens.

III Conclusie

Wij hebben, met gebruikmaking van de ons toekomende beoordelingsvrijheid, in redelijkheid kunnen besluiten om voor de windverhitters bij hoogoven 7 een hogere grenswaarde vast te leggen dan voortvloeit uit BBT-conclusie 65. Het met de BBT geassocieerde emissieniveau uit deze BBT-conclusie is namelijk, als gevolg van de technische kenmerken van de betrokken windverhitters, niet of slechts tegen buitensporig hoge kosten in verhouding tot de milieuvoordelen te realiseren. Daarbij dient bedacht te worden dat wij niet alleen een daggemiddelde waarde van 140 mg/Nm³ hebben opgelegd maar ook een beduidend lager liggende jaargemiddelde waarde van 115 mg/Nm³.

⁵ Zie blz. 14 van het bestreden besluit

De bevoegdheid daartoe ontlenen wij uit het gestelde in artikel 5.5, zevende lid, van het Besluit omgevingsrecht, dat op zijn beurt weer is gebaseerd op artikel 15, vierde lid, van de Richtlijn Industriële Emissies.

De ingebrachte beroepsgronden doen niets af aan het vorenstaande.
Concluderend geven wij u derhalve in overweging het beroep ongegrond te verklaren en ons bestreden besluit ongewijzigd in stand te laten.

Hoogachtend,
Gedeputeerde Staten van Noord-Holland,
namens dezen,

de directeur van de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied,
voor deze,

mw. mr. C. Risseeuw
Directie Regulering & Expertise
Teammanager Juridische Expertise

*Dit document is digitaal vastgesteld. Een fysieke of ingescande handtekening is daarom niet nodig. Meer informatie:
<https://www.odzoku.nl/verwijzing/digitaalwerkwijze>*